

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 4C/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623215614
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Zuzana Bajlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5623215614.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Zuzanou Bajlovou, LL.M. právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D., A. XXX/X, zastúpený JANČI & Partners s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Belopotockého 720/2, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, v konaní o zaplatenie 13.625,84 eura s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 13.625,84 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 13.625,84 eur od 11. 09. 2023 do zaplatenia a nahradiť náklady konania vo výške 3,06 eur, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.
- Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu.
- O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 14. 09. 2023 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 13.625,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 11. 09. 2023 do zaplatenia a náklady konania vo výške 3,06 eur a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný dňa 24. 10. 2021 v meste Liptovský Mikuláš, mestská časť Iľanovo viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Touran, EVČ: LM 678 CU a spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k zraneniu spolujazdkyne E. F., nar. XX. XX. XXXX, ktorá utrpela ťažké zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie. Skutkový stav poškodenia zdravia bol zistený na základe Oznámenia zdravotnej poisťovne o úraze alebo inom poškodení zdravia vystaveného Liptovskou nemocnicou s poliklinikou, Liptovský Mikuláš zo dňa 24. 10. 2021 a právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21T/11/2023 zo dňa 16. 05. 2023. Žalobca vynaložil na zdravotnú starostlivosť poskytnutú svojmu poistencovi v súvislosti s liečením jeho zranenia náklady vo výške 34.064,60 eur. Vynaložené náklady poskytnutej zdravotnej starostlivosti boli skontrolované, odsúhlasené revíznym lekárom žalobcu, čím revíznym lekárom potvrdil, že diagnózy a výkony poskytnutej zdravotnej starostlivosti sú v priamej príčinnej súvislosti s vyššie uvedeným poškodením zdravia. Žalobca má v zmysle § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. právo na náhradu vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u jeho poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním. Výzvou zo dňa 27. 06. 2023 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, v prospech vyúčtovanej sumy bola poukázaná na účet žalobcu úhrada vo výške 60 %, t. j. 20.438,76 eur dňa 21. 07. 2023. V zostávajúcej sume 13.625,84 eur je pohľadávka žalobcu napriek lehote splatnosti výzvy neuhradená.

2. Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal vo veci dňa 19. 09. 2023 pod č. k. 4C/78/2023-12 platobný rozkaz, voči ktorému podal žalovaný včas odpor s vecným odôvodnením vo veci samej, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

3. V podanom odpore (č. l. 20 spisu) žalovaný uviedol, že trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21T/11/2023 zo dňa 16. 05. 2023 bol žalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona. Pretože k spôsobeniu škody došlo prevádzkou motorového vozidla, vzťahujú sa na takto vzniknutej škode zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len ZoPZP). Žalovaný mal v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie s poisťovňou UNIQA pojišťovňa, a.s., so sídlom Evropská 810/136, Praha 6, Česká republika. Poisťovňa dňa 21. 07. 2023 uhradila časť nákladov na úhradu náhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 60 %. Pretože poisťovňa žalovaného neinformovala o dôvodoch, prečo žalobcovi neuhradila náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v plnej výške a svoje konanie nijakým spôsobom neodôvodnila, žalovaný je toho názoru, že v podanej žalobe nie je pasívne vecne legitimovaný, nakoľko v zmysle vyššie uvedeného je povinnosťou poisťovne uhradiť za poisteného príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

4. Žalobca v podanej replike (č. l. 28 spisu) uviedol, že boli splnené podmienky pre uplatnenie pohľadávky žalobu voči žalovanému. O zavinenom protiprávnom konaní bolo rozhodnuté právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš. V zmysle § 4 ods. 3 ZoPZP za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený (žalovaný) z poistenia právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené náklady zdravotnej starostlivosti. Ide o zmluvný vzťah medzi žalovaným a poisťovateľom, v zmysle ktorého má žalovaný právo požadovať od poisťovateľa plnenia, ak je žalovaný povinný nahradiť uplatnené nároky príslušným subjektom. Ide o zmluvný vzťah medzi žalovaným a poisťovateľom, do ktorého žalobca nevstupuje. Podstatná je skutočnosť, že k poškodeniu zdravia došlo zavineným protiprávnym konaním žalovaného a žalovaný bol uznaný právoplatným rozhodnutím vinným z predmetného ublíženia na zdraví, preto je pasívna legitimácia žalovaného dôvodná a legitímna.

5. Žalovaný v podanej duplike (č. l. 40 spisu) trval na dôvodoch podaného odporu. Žalobca listom zo dňa 27. 06. 2023 vyzval na úhradu náhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť UNIQA poisťovňu, a. s. Poisťovňa uhradila za žalovaného len sumu 20.438,76 eur, preto si mal žalobca od poisťovne vymáhať neuhradenú časť náhrady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť. Zdrojom záväzku žalovaného na náhradu škody je zodpovednosť za škodu a zdrojom záväzku poisťovne plniť z povinného zmluvného poistenia je poisťovná zmluva. Nemôže súd žalovaného a jeho poisťovateľa zaviazat' na solidárne splnenie záväzku. Žalovaný má naďalej za to, že nie je pasívne vecne legitimovaný, pretože žalobca má požadovať úhradu celej preukázanej sumy od poisťovne.

6. Poverená zástupkyňa žalobcu na pojednávaní trvala na písomne podanej žalobe. Uviedla, že ich nárok vyplýva z hmotného práva, z § 9 ods. 7 písm. c) zákona o zdravotnom poistení. Vina žalovaného sa posudzovala v trestnom konaní. Pokiaľ sa týka prípadnej spoluviny, tak nejedná sa o nárok na náhradu škody, preto súd na ňu nemôže prihliadať. O tom, že sa spoluvina nemôže brať do úvahy, rozhodol aj napr. Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 5Co/15/2019.

7. Právny zástupca žalovaného so žalobou nesúhlasil, namietať nedostatok pasívnej vecnej legitimácie na strane žalovaného. Uviedol, že žalovaný sa dopustil nedbanlivostného trestného činu. V zmysle ust. § 15 ZoPZP si poisťovňa žalobcu mohla uplatniť priamy nárok na náhradu škody voči poisťovni žalovaného. Z vyjadrenia poisťovne žalovaného vyplýva, že poškodená nebola pripútaná bezpečnostným pásom, preto je tam aj jej spoluvina a preto ani žalobcovi nič nebránilo, aby sa prípadne týchto 40 % domáhal od samotnej poškodenej.

8. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise a s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21T/11/2023.

9. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, súd zistil tento skutkový a právny stav:

10. Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 21T/11/2023-298 zo dňa 16. 05. 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. 06. 2023 súd žalovaného uznal za vinného, že dňa 24. 10. 2021 okolo 20.30 hod viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Touran, ev. č. LM-678CU, po ceste III. triedy číslo 2334 v meste Liptovský Mikuláš - mestská časť Ilanovo, v smere od obce Závažná Poruba na centrum mesta Liptovský Mikuláš rýchlosťou minimálne 96 km/hod. v časti intravilánu obce, kde je povolená rýchlosť 50 km/hod., pričom pri rodinnom dome č. 2/16 pri prejazde ľavotočivej zákruty neprispôobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a s vozidlom dostal šmyk, v dôsledku čoho sa vozidlo stalo neovládateľné a vyšlo mimo vozovku vpravo, kde sa po náraze do stromu a náletových drevín v poli vedľa vozovky niekoľkokrát prevrátilo cez strechu, v dôsledku čoho spolujazdkyňa G. A. utrpela kompresívnu zlomeninu 10. hrudného stavca a narazenie v oblasti ramena vpravo, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu 60 dní a spolujazdkyňa E. F. utrpela pri nehode obojstranný pneumotorax, podkožný emfyzém vľavo na hrudníku a bruchu, obojstranné pohmoždenie pľúcneho tkaniva, zlomeninu vľavo 1., 4.-9. rebra, vpravo 1., 5.-7. a 11. rebra, zlomeninu horného ramienka lonovej kosti vľavo, zlomeninu stavca Th 2, 3 a Th 7, nahromadenie krvi v hrudnej dutine obojstranne, nahromadenie vzduchu v mediastine, obojstranné poškodenie pľúc, difúzne axonálne poškodenie, nahromadenie krvi v dutine brušnej, laceráciu pečene, zlomeninu pravej lopatky, zlomeninu krížovej kosti vpravo, posttraumatický šok a početné zlomeniny a kontúzie v oblasti hrudnej a driekovej chrbtice - TH 4, TH 6 - L 2 so zasahovaním na jednotlivé výbežky, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu 6 mesiacov, pričom A. B. sa tohto konania dopustil porušením ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 1, ods. 4 s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. c/, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona), čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona a za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky a 6 mesiacov. Zároveň bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 2 rokov. Z vyčíslenia nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavinenou treťou osobou zo dňa 27. 06. 2023 mal súd preukázané celkovú výšku vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti na 34.068,20 eur. Výzvou zo dňa 27. 06. 2023 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy 34.068,20 eur. Zo strany poisťovne žalovaného došlo k úhrade sumy 20.438,76 eur.

11. Podľa § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene zákona o poisťovníctve, zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

12. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil príslušným subjektom uplatnené, preukázané a vyplatené náklady zdravotnej starostlivosti, nemocenské dávky, dávky nemocenského zabezpečenia, úrazové dávky, dávky úrazového zabezpečenia, dôchodkové dávky, dávky výsluhového zabezpečenia a dôchodky starobného dôchodkového sporenia, ak poistený je povinný ich nahradiť týmto subjektom.

13. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba E. H. I. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď mal preukázanú jej dôvodnosť. Podanou žalobou si žalobca voči žalovanému uplatnil právo na náhradu

vynaložených nákladov zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca – poškodenú E. F., ktoré utrpela pri dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný.

16. Zákonným predpokladom pre vznik nároku zdravotnej poisťovne na regresnú náhradu je:

1./ Poskytnutie zdravotnej starostlivosti poistencovi.

2./ K úrazu alebo inému poškodeniu zdravia poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním tretej osoby.

V súdnej veci boli obidve vyššie uvedené predpoklady naplnené, čo žalovaný nenamietol. Žalovaný bol právoplatným trestným rozkazom uznáný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorého sa dopustil voči poistencovi žalobcu a v zmysle § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Pokiaľ sa týka výšky regresnej náhrady, táto zo strany žalovaného namietaná nebola.

17. V rámci prostriedkov procesnej obrany žalovaný namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie, keď podľa skutkových tvrdení žalovaného v zmysle § 4 ods. 3 ZoPZP je pasívne vecne legitimovaná poisťovňa, s ktorou mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie, rovnako spornou v súdnej veci bola otázka, resp. posúdenie toho, či je potrebné zisťovať a následne prihliadať na mieru spoluzavinenia poškodenej – poistenca zdravotnej poisťovne – žalobcu na následkoch spôsobenej dopravou nehodou.

18. Právo zdravotnej poisťovne voči tretej osobe na náhradu uhradených nákladov zdravotnej starostlivosti poskytnutej poistencovi, zdravie ktorého bolo poškodené zavineným protiprávnym konaním tejto tretej osoby, súvisí s vykonávaním zdravotného poistenia. Toto právo vzniká zaplatením úhrady poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti (pozri uznesenie NS SR z 21. 01. 2010, sp. zn. 1Cdo/70/2009). Ako vyplýva z ďalšieho rozhodnutia NS SR (uznesenie NS SR z 30. 06. 2011, sp. zn. 2Cdo/343/2009), právo postihu (tzv. regresné právo), ktorým jej v danom prípade právo zdravotnej poisťovne uplatniť si voči tretej osobe nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť je hmotnoprávny nárok zdravotnej poisťovne voči osobám zodpovedajúcim za škodu, pričom túto škodu musela z iného právneho dôvodu uhradiť spôsobom upraveným v osobitných zákonoch a nie je preto právom na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka.

19. Podanou žalobou si žalobca v zmysle vyššie uvedeného uplatnil regresný nárok za poskytnutú zdravotnej starostlivosti voči tretej osobe – žalovanému. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi výškou poskytnutej zdravotnej starostlivosti poistencovi žalobcu a medzi sumou, ktorú za žalovaného uhradila jeho poisťovňa z titulu povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Regresný nárok nie je nárokom na náhradu škody v pravom slova zmysle, jedná sa o samostatný nárok na náhradu škody, ktorý vyplýva z osobitného predpisu, v konkrétnom prípade z ust. § 9 ods. 7 písm. c) zákona o zdravotnom poistení v znení neskorších predpisov. Základom tohto nároku v danom konaní je systém verejného zdravotného poistenia, v rámci ktorého žalobca poskytol svojmu poistencovi (poškodenej) zdravotnú starostlivosť v súvislosti so zraneniami utrpými pri dopravnej nehode spôsobenej žalovaným. Predmetná zdravotná starostlivosť má svoj finančný ekvivalent, ktorý vyjadřili vo vyčíslení súvisiacich nákladov. Ide o nárok vzniknutý v oblasti verejného práva, čo už zo svojej podstaty vylučuje aplikáciu inštitútov súkromného práva.

20. Pokiaľ sa týka otázky pasívnej vecnej legitímácie, na zaplatenie regresnej náhrady je primárne zodpovedný žalovaný ako škodca. Pokiaľ žalovaný poukazoval na ust. § 4 ods. 3 ZoPZP, opätovne jedná sa o nároky, ktoré si žalovaný ako poistený zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla môže uplatniť voči svojej poisťovni. Nejedná sa teda o priamy nárok zdravotnej poisťovne voči poisťovni, s ktorou mal žalovaný uzatvorenú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení. Pokiaľ žalovaný poukázal na ust. § 15 ZoPZP, uvedené ustanovenie sa vzťahuje na náhradu škody a v súdnom prípade, ako bolo uvedené v ods. 19. odôvodnenia tohto rozsudku, predmetom tohto sporu je uplatnenie si regresných nárokov zdravotnej poisťovne, nie nárok na náhradu škody.

21. Čo sa týka otázky miery spoluzavinenia poškodenej, tá nie je dôležitá, pretože významným a rozhodujúcim je totiž samotný fakt, že tretia osoba protiprávnym konaním spôsobila úraz, resp. iné poškodenia zdravia poistenca žalobcu. Základný rozdiel oproti náhrade škody ako typickému občianskoprávnemu, resp. súkromnoprávnemu inštitútu, je v prípade regresného nároku daný práve

jeho základom vo verejnom práve – v systéme verejného zdravotného poistenia. Právny predpis verejného práva ani nemá prečo upravovať inštitút spoluzavinenia. Takýmto právnym predpisom je vo vzťahu k eventualite určitej moderácie súdom vlastný prístup prostredníctvom odstránenia neprímeraných tvrdostí zákona, na ktorý prístup však konkrétny konajúci subjekt musí mať dané osobitné zákonné splnomocnenie (pozri rozsudok KS Žilina z 25. 06. 2019, sp. zn. 5Co/15/2019). Naviac posudzovanie otázky spoluzavinenia sa týka vzťahu medzi škodcom a poškodenou, nie medzi škodcom a treťou osobou (v súdenom prípade zdravotnou poisťovňou). V súdenom prípade sa jedná o vzťah poskytovateľa verejného zdravotného poistenia voči tretej osobe, ktorá sa dopustila protiprávneho konania. Otázka spoluzavinenia by bola relevantná len v konaní, v ktorom by si žalovaný voči poškodenej uplatňoval nároky na zaplatenie tej časti nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktorú uhradil zdravotnej poisťovni a za vznik ktorých by podľa miery svojho zavinenia zodpovedala poškodená. Preto súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

22. Súd priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania vo výške 9,25 %, ktorá zodpovedá vyššie uvedeným občianskoprávnym predpisom, a to zo sumy 13.625,84 eur od 11. 09. 2023 do zaplatenia, kedy bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s úhradou pohľadávky.

23. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky - náklady konania vo výške 3,06 eur predstavujúce náklady poštovného, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

24. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.